

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petice vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 23. julija.

Dežela kranjska se ne odlikuje po svoji velikosti, a v ozkem okviru svojih gora hrani toliko in tako čudovitih posebnosti, da ga ni na širnem svetu kraja, kjer bi bilo na tako razmerno tesnem prostoru skoro zdržema toliko specijalit. Največja teh posebnosti pa je brez dvojbe najnovejša vladna glasilo. Zaman se oziraš po sosednih in oddaljenih kroninah, kaj jednega se ne nahaja nikjer in da bi dan danes se živeli Abraham a Santa Clara bi prečitali to glasilo, z rokama vkupe udaril in glasno zopet vsliknil: „Wunder über Wunder!“

Drugod odlikujejo se vladna glasila po svoji mirnej in vseskozi dostojnej pisavi, diči jih nekaka objektivnost in vidno je prizadevanje, vzdržati se nad strankami, pri nas pa stoji najnovejši oficijozus s zavihanima rokavoma sredi arene javnega življenja in suje in udriha po vsacem, kogar le doseči more, malo vprašaje, je li k temu kaj povoda ali ne. Z očivestno slastjo uporablja pretirane in celo popolnem izmišljene dogodke za strastne napade, ter izvaja iz tacihi neosnovanih podstav vsakovrstne posledice, kakršnih baš potrebuje v svoje bojevitne namene.

To se je posebno markantno pokazalo pri zadnji aféri „Sokola“. Iz praznega nič našopiril se je gorostasen članek, v katerem so se popisovala nečuvna grozodejstva pred kazinskim vrtom, s katerimi se je baže kalil javni mir in splošna varnost, o čemer pa vse naše redarstvo ničesar čulo ni, kakor kaže na drugem mestu priobčena interpelacija v tej zadevi in županov odgovor na njo in kakor bode sigurno pokazala i preiskava sama, ki se v tej zadevi vrši. A ne „Sokola“ samega polotil se je pri tej priliki oficijoznega pisca gnev, narodu celemu založil se je udarec z drzovito trditvijo, da se naše narodno čuvstvo razodeva najrajše v škandalih. In ko smo proti tej več nego smeje trditvi protestovali in jo ožigosali, kakor je zaslužila, ni se znalo navajati nič dejanskega, marveč poseglo se je 16 let nazaj in v jedini dokaz porabilo znano afero „Južnega Sokola“, kar ne kaže baš plemenitega srca, kajti v omenjeno afero zapleteni so vsi morali sami nositi zle posledice in narod sam je skozi več let trpel za posledicami one malostne rabuke, katere se je isto tako po sili in umetelnim načinom nadela nenavadna važnost, kakor bi se rado dan danes praktikovalo.

A dan danes ni nikakega kaznjivega dejanja, preiskava bode brezuspešna, niti najmanjšega gradiva ne bode spravila na dan. Za tega delj se nam prečudno vidi že zdaj, ko preiskava še teče, patetično pretiti z onimi sredstvi, „s kojimi država brani javni mir in splošno varnost“, kakor da bi bil v naši idilično mirnej Ljubljani že bruhnil ustanek in bi bilo Bog vedi česa pričakovati.

Kakor vidimo, so ti napadi na „Sokola“ čudovito podobni boju z mlino na sapo, zaradi katerega si je pridobil vekovito smešno slavo slavni Don Quixote, a tudi v zadevi predstoječe volitve na Notranjskem ni oficijozus premenil svojega bojnega načina. Tudi v tem vprašanji zaganja in zaletava se z vso strastjo v osobo dra. Zarnika in to popolnem po nepotrebnem. Sam namreč pravi, da je „absolutno nemogoče, da bi prostovoljno odstopil dr. Zarnik zopet brepenel po izpraznjenem sedežu“. Ako je to res absolutno nemogoče, potem je razprava o tem absolutno nepotrebna. Mari ne? Nihče — ne izimši niti dra. Zarnika samega — ni do sedaj niti črhnil o kandidaturi na Notranjskem, čemu tedaj govoriti o frivolnih burkah, o strastnej agitaciji in o srditem strankarskem raz-

poru itd.? Neso mari baš taki neosnovani napadi, pri katerih se po nepotrebnem posega v zasobno življenje, češ: „Calumniare audacter, semper aliquid haeret!“ frivolnej burki tako podobni, kakor jajce jajcu?

V svojem hrepenenji onemogočiti domišljene kandidata, rabi oficijozus vsakeršne razloge. Na jednom mestu hvali „narodni ponos v moževskih prsih naših Notranjcev“, njih narodno zavednost in prebrisanost, na drugem mestu pa jih zopet „ex chatedra“ poučuje, kacega poslanca si morajo izbrati. Kolikor mi Notranjce poznamo, smo popolnem preverjeni, da je njim nasproti vsak pouk odveč. Baš ker so zavedni in prebrisani, so do sedaj in bodo tudi v bodoče pravo pogodili.

Nekako čudno pa se čita, ko oficijozus z vsemi štirimi odsvetuje, izbrati si za poslanca koga iz Ljubljane. Mi sicer znamo, da je dovolj probujenih, razumnih veljakov mej Saeznikom in sivim Nanosom, a ravno tako dobro pa tudi vemo, da se je marsikdo napenjal za mandat na Dolenjskem, ali recimo v Belih Kranjcev, ki tudi v naši prvostolnici biva. In pa ugovor, da bi se komu o potrebah Notranjcev niti ne sanjalo, kako šepav je ta! Deželica naša je toli mala, da je vsakdo, kdor ima količkaj odprte oči, prav lahko pozna, in razumniku, ki gre s časom naprej, tudi po raznih pokrajinah različne razmere ne morejo biti — španjske vasi, in ko bi mu popolnem ne bile znane, bi tudi to ne bila nepremagljiva težava, kajti saj velja dan danes načelo, da naj bode poslanec v vednej dotiki s svojimi volilci. Če sar sam ne ve, mu lahko slednji povedó.

Labko bi pretipali še na dalje vse jednake razpeljave vladnega glasila, posebno hvaležno bi bilo, pečati se z zares klasično primero mej slovenskim poslancem in starorimskim tribunom, iz katere je razvidno da kdor je s pridom čital zgodovino se namarsi kaj spomina, četudi njegove primere premočno kažejo posledke Prokrustove postelje — a naš namen je bil jedini ta, pokazati, da je glasilo vlade kot navaden kortoš stopilo na volišče in da se s fokošem v roci že sedaj huduje in jezi nad kandidatom, kateri se niti prijavil ni.

To je najnovejša specijalitet v naši Kranjskej — to morda peripetija v naši političnej melodrami!

LISTEK.

Lamentacije.

IV.

Rad bi pisal večkrat kaj, nego se bojim, da ne bi razžalil s kakšno nepremišljeno besedo katerega nemškutarja kranjskega, kar se ne sme zgoditi in kar je ostro zabranjeno v danes vladajočej eri kranjsko-nemškutarske spravljalivosti.

Ste li videli, kako so našemu „Sokolu“ levite brali in kako so mu žilo puščali, ko je preglasen bil, vračajoč se s svečanosti od Bavdeka, ter je zmotil nemško harmonijo, ki se je ravno tisti čas razlegala po kazinskem vrtu v Ljubljani?

Kaj tacega storiti v belej Ljubljani, pa ravno sedaj, ko nam je poglobitna dolžnost paziti in skrbeti, da se ne zakrivi las kateremu kazinarju! Komu je to podobno?

To je škandal, pravi škandal, kateremu treba para iskati v historiji!

Mlada krv sokolska nam bo še zadosti jada prizadejala, celo ob veljavo nas bo spravila pri naših nemških gospodarjih, pa zato bi najbolje kazalo, da se precej razpusti in razpodi tako društvo, ki pretrdo stopa na pete in ne hodi po prestih, kakor bi se spodobilo za — Slovence po Ljubljani, kadar se razlegajo nemških pesnj akordi po kazinskem vrtu.

Zares, daleč je že prišlo in hude reči se godijo!

Nekedaj neso smeli nemški turnarji iz Ljubljane brez orožniškega spremstva, povsod so dobili po plečih, kamor so prišli, a zdaj niti v samej Ljubljani neso več sami svoji, zdaj se je tisti hudobni slovenski duh iz dežele v samo mesto preselil in ne da miru našim ljubeznjivim kazinarjem, kadar se veselijo skupaj v kazinskem vrtu, zdaj jih moti „Sokol“, ki maršira po ulicah Ljubljanskega mesta, kakor da bi ulice njegove bile! Ko bi si bili „Sokolci“ vsaj čizme slekli, predno so prišli v mesto, pa niti tega neso storili, ampak kar obuti in v podkovanih čizmah so stopali po trdem tlaku, kar se ne da nikakor opraviati.

Pa recite, ni li to pravi škandal?

Le pomislite, koliko škode so naredili s svojim brezobzirnim obnašanjem Ljubljanski „Sokolci“ štajerskim in goriškim Slovincem!

Ko bi bili sokolski trobentači svoje trompete v Ljubljani pometali, ko bi bili Sokolci bosi marširali po Ljubljanskem tlaku in svoje čizme čez ramo nosili, ne bi bili zmotili nemških pevcev v kazinskem vrtu, in štajerski ter goriški Slovinci bi bili kar naravnost srečni postali, tako so pa vse skazili, a štajerski ter primorski Slovinci se naj zdaj zahvalijo Ljubljanskemu „Sokolu“, če jih bodo Nemci in Italijani še nadalje pritiskali na zid, kakor so jih pritiskali do zdaj.

Razjokal bi se človek najrajše, če pomisli, kakšno škodo delajo „Sokolci“ veseljnemu Slovenstvu. Ko ne bi bilo Sokolov v Ljubljani, ne bi se bila zmotila tista nemška pesen v kazinskem vrtu, kazinarji bi bili zadovoljni in vse bi bilo v redu, tako pa je narobe: kazinarji so hudo razžaljeni, ker so „Sokolci“ mimo kazinskega vrta marširali, in to je škandal, ki bo gotovo komu škodoval, če ne dru-

Interpelacija

mestnega odbornika gospoda dra. Zarnik-a na župana Ljubljanskega gospoda Grasselli-ja zaradi izmišljenih izgrediv Ljubljanskega „Sokola“ dne 13. julija t. l. pred kazinskim vrtom.

V Ljubljani, dne 22. julija.

Po končanej seji prosi odbornik g. dr. Valentin Zarnik besedo, da stavi sledečo interpelacijo do gospoda župana: Obče znano je, da je ranjki Ljubljanski „Tagblatt“ se pred leti toliko časa trudil, da je bil Ljubljanskemu „Sokolu“ prepovedan vsak javni ugod v Ljubljansko mesto o priliki njegovih izletov na deželo, pri katerih je „Sokola“ vsekdar radostno in prostovoljno navdušeno pozdravljalo Ljubljansko občinstvo. Da se je to preprečilo, ni zamudil Ljubljanski „Tagblatt“ nobene prilike, in res je pod prejšnjim mestnim zborom dosegel, da je bil „Sokolu“ skozi osem dolgih let prepovedan javni ugod v mesto Ljubljansko in da je bil „Sokol“ na steno pritisnen. Ravno istega „Tagblattovega“ hujskanja poprijel se je sedaj slovenski uradni list, ki pripoveduje o ugodu Ljubljanskega „Sokola“ v nedeljo po Vodmatski patrijotični slavnosti stvari, katere so se baje dogodile, katere pa so popolnoma izmišljene in zlagane, kajti g. dr. Zarnik bil je poleg pri ugodu „Sokola“ iz Vodmata v Ljubljansko mesto do Čitalnice, a ni čul prav nič od vsega tega, kar je poročal Ljubljanski slovenski uradni list, za katerim neso zaostali Dunajski in Graški nemški listi, kateri so vedeli, se ve da neist nito, poročati, kake strašanske stvari so se godile od strani „Sokola“ pred kazinskim vrtom, kaka pretenja so se izjavljala napram kazinskim obiskovalcem. Gosp. dr. Zarnik vpraša gosp. župana Grasselli-ja, kot načelnika mestnega redarstva, mu je li kaj o teh popisanih izgrediv znano, ali pa, če so vsa poročila izmišljena, o čemer je gospod interpelant za svojo osobo popolnem preverjen — kaj hoče gospod župan storiti ali odrediti, da se prekličejo po Ljubljanskem slovenskem uradnem listu in po Dunajskih ter Graških časopisih prijavljena izmišljena poročila o izgrediv Ljubljanskega „Sokola“?

Gospod župan Grasselli pravi, da precej lahko odgovori na stavljenjo interpelacijo. On sam na svoja ušesa ni ničesar slišal, ker ni bil pri ugodu „Sokola“ navzočen. Tudi ni imel povoda odrediti kakih izrednih redarstvenih priprav, ker o tem izletu „Sokola“ mestni magistrat oficijalno nič vedel ni. A postavljeni so bili poleg kazinskega vrta, kakor navadno za vzdrževanje javnega miru in reda mestni redarstveniki. A drugi dan se njemu, kot županu in načelniku redarstvenikov, ni predložilo nikako poročilo, da bi redarstveniki imeli kak povod posredovati, ali da bi se bil zgodil kak izgrediv. Poročilo je bilo popolnem negativno in poročalo se je samo to, da je glasno „Živio“ in „Slava“ klicala množica, katera je spremljala „Sokola“ in mimo katere je korakal. V ponedeljek zvečer pa je čital, pravi gospod župan, v Dunajskih listih, na svoje začudenje, da so se pred kazinskim vrtom glasili, govorili ali klicali neumestni klici proti v kazinskem vrtu zbrani družbi. Pozval je takoj dotičnega magistratnega referenta in ga vprašal, zakaj mu ni ničesar poročal, da so se vršili pred kazinskim vrtom izgrediv in provokacije od strani „Sokola“, a ta

zemu pa goriškim Slovencem, ki so tudi mislili, da bodo marširali po Goriškem mestu z godbo in razvitimi zastavami, pa le neso, ker se je že vedelo, da bi se to godilo z velikim ropotom, a tak ropot, ki ni nič drugega, nego mali škandal, bi se irredentarnjem v nos pokadil, kar se zopet ne sme zgoditi zdaj, ko smo spravljivi in čisto zadovoljni.

Škandalov smo že vajeni Slovenci in kar naradimo, je škandal. Če smo veseli je to škandal, ker dražimo Nemce z našim veseljem, če smo žalostni, je tudi škandal, ker nemamo razloga žalovati zdaj, ko se nam tako dobro godi, kakor še nikoli poprej.

Kranjci naročito bi morali zdaj pametni biti in ne dražiti Nemcev, že zaradi svojih rojakov na Goriškem ne; da se čisto pomirimo, bi bilo shodno, da pustimo v nemar Čitalnico, ter se preselimo v kazino, kjer nas bodo prijazno sprejeli stari naši znanci in prijatelji gg. Dežman, Suppan, Schrey itd., a v odbor „Slovenske Matice“ bi bilo dobro, da izvolimo nekoliko pravih nemškutarjev, ki ne bodo, to vam povem, nič več škodovali, kakor škodu-

(gospod Perona je referent Opb. poroč.) ki je bil sam navzočen pri kazinskem vrtu mu je izjavil, da niti on, niti pri kazinskem vrtu nastavljeni redarstveniki neso slišali nobenih predbacivanj od strani „Sokolov“ ali od slednje spremljačega občinstva proti v kazinskem vrtu zbranem občinstvu, ali sploh kaj razun živio in slavaklicev. To poročilo pravi gospod župan, mi je zadovoljilo, in ni bilo povoda k daljšemu raziskavanju o tej stvari. Znano je, končuje gospod župan, da se vrši od višje oblasti v tej zadevi preiskava, katera pa še ni dokončana, torej mu je nemogoče, sedaj o izidu poročati. A kakor zatrjujejo tudi drugi, jako zanesljivi svédoki, ne bode imela ta preiskava nikakoršnega protivnega izida proti izjavam mestnega redarstvenega referenta. Počakati je tedaj treba, da dotična višja oblast preišče vso stvar, potem se bodo neosnovana poročila o tej zadevi že preklicala. (Mestni zbor glasno pritruje izjavi gospoda župana.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. julija.

V saboto se je prav na tihem zaključil goriški deželni zbor. Bivil se je samo z administrativnimi zadevami. Narodno vprašanje ni nič prišlo v tem zasedanji v razgovor.

V moravskem deželnem zboru je Chlumecky v ponedeljek utemeljeval svoj predlog o zboljšnji kmetkega blagostanja. Priporočal je pred vsem uredenje kredita na kmetih. Pri tem je pa vendar priznati moral, da je ravno pod liberalno vlado se shujšalo stanje kmetovo. Liberalci se poprej neso nič brigali za kmeta, a sedaj so jih poslednje volitve preverile, da so že izgubili zaupanje pri prebivalstvu, zato pa hočejo pokazati, kako so skrbni za blagostanje ljudstva. Morda si s tem ravno hoče Chlumecky pridobiti zaupanje za prihodnje volitve v državni zbor, ko bo na čelu državne stranke se podal v volilni boj, in tako si ugledati pot v ministerstvo.

Dunajski predmetja, katera volijo sedaj v skupini kmetkega občini tedaj po volilnih možeh, bodo uvrste spodnjeavstrijski deželni zbor, da se prosila v skupino mest, ter da bodo potem direktno volila. Ta njih želja je opravičena, ako se pomisli, da je marsikako mesto manjše nego marsikatero teh predmetstij, in da je značaj prebivalstva in način njegovega življenja popolnem mesten.

Deželni odbor solnogradski je uložil na ministerstvo nauka in bogočastja prošnjo, da se pouk veronauka v ljudskih šolah, za jedno uro pomnoži, da bi se na pouk veronauka v nadaljevalni šoli zadostno ozrlo, in da se v odpustilnih spričevalih tudi zaznamuje red iz veronauka. Ministerstvo je na to odgovorilo, da nima nič proti pomnoženju učnih ur iz veronauka, ako bodo le cerkvene oblasti za pouk skrbale, kar se pa tiče poučevanje veronauka v nadaljevalnih šolah, ima deželni šolski svet pri določi učnega načrta odločiti primeren čas za ta nauk; katehetov pa tudi nič ne ovira ustaviti red iz veronauka v odpustilna spričevala, od tega ne bode nič zavisna veljavnost spričevala.

Ker si liberalci direktno ne upajo v planinskih deželah zmagati, so začeli agitovati pod krinko „Bauernvereinov.“ Tako je sedaj tako društvo na Solnogradskem izdalo poseben volilen oklic. V tem oklicu se sicer priporoča samo kmete voliti, a s tem se le hoče podkopati sedanje konservativne poslance. Koliko uspeha bode imela ta agitacija, pokazala bode bodočnost.

jejo nekateri ljudje, koje smo mej Slovence šteli že mnogo let.

Nadalje imamo v Ljubljani nekako „dramatično društvo“; kaj nam hoče tako društvo? Ni li to tudi škandal? Zakaj pa imamo nemški teater v Ljubljani? In pa „Glasbena Matica“, — nič drugega, nego škandal! Vidite, kazinarji nemajo nobene „Glasbene Matice“, pa kako navdušeno pojo po svoje v kazinskem vrtu, tako navdušeno, da mora vsa Ljubljana molčati, kadar se složijo nemška grla, in da ne sme v takem momentu v celej Ljubljanskej okolici nobeden škrjanec ali ščinkovec, — a, kaj ta dva, niti vrabec ne sme začivkati, ker bi se utegnili nemški pevci zmotiti, pa bi bil škandal zopet gotov, in vsi Slovenci bi bili krivi, tudi koroški, da se je v Ljubljani dogodil nov škandal, katerega bi najnovejši škandalski dnevnik z veseljem raznašal po svetu.

O, srečni smo zares Slovenci, kakor še nikoli nesmo bili in dobro se nam tudi godi, tako dobro, — da je škandal!

Spectabilis.

Ženske skupine nemškega „Schulvereina“ so prišle v modo. Nemška dekleta v Brau so tudi osnovala tako skupino. Ta kaže, da so nemški možje že obupali ponemčiti Slovence in so zato tudi krasni spol poklicali na pomoč.

Zaradi znanega shoda in oklica na hrvaški narod, izdanega od Zagrebških vseučilišnikov je jurist Kiskovč izključen za dve leti, juristu Joboru se je zapretilo z izključenjem, juristu Prebeju dal s4 se strog ukor, drugi udeležitelji tega shoda se pa opominjajo na črnej desk. Ob jednem se je razpustil komitet za slavnost desetletnega obstanka vseučilišča, ki se je izvolil v tem shodu.

„Pester Lloyd“ je izvedel iz zanesljivega vira, da se stroški za vojno brodovje prihodnje leto ne bodo dosti povičali. Znatno se brodovje to leto ne misli pomnožiti, ampak le dosedanje obratiti na visokosti, primernej zahtevam časa. Samo nekaj cenejih torpednih in avizo-parnikov se bode na novo napravilo.

Vnanje države.

Bolgarsko narodno sebranje se je včeraj zaključilo. Knez je odpotoval iz Trnovega v Sofijo. Tudi ministerski predsednik Karavelov se je podal tja.

Kakor se poljskim listom poroča iz Varšave, je zaradi nameravanega atentata na ruskega carja 96 oseb dejanih v zapor, in sicer največ Rusov, Srbov in Bolgarov, a skoro noben Poljak. Car pa neki zaradi tega ne misli opustiti svojega potovanja v Varšavo. Vsaj poslopja, v katerih misli tam stanovati, se še vedno dalje popravljajo. Inženirji preiskujejo skrbno ceste, mostove, pota in železnico ob desnem bregu Visle. Konci tega meseca vrne se tudi general Gurko v Varšavo z odpusta, da bode navzočen pri vsprejemu carja.

V Belgiji se snideta danes senat in zbornica poslancev. Vodstvo liberalcev prevzame bivši pravosodni minister Bara, katerega najbolj črté konservativci.

Holandski državni svet je pritrdil načrtu zakona o regentstvu. Zbornici se bosti sklicali dne 28. t. m., da se posvetujeta o tem zakonu.

Novi norveški volilni zakon določuje, da ima volilno pravico vsak, ki je spolnil 25. leto, je že pet let naseljen v deželi in a) je v njej uradnik ali je bil; b) ima v kmetških okrajih že pet let kako posestvo na svoje ime prepisano ter je obdelujo; c) stanuje že pet let v kakem obrtaem trgu in še misli tam bivati; d) je meščan trgovskega mesta ali ima v kakem takem mestu posestvo ali prodajalnico, katere vrednost znaša najmanj 600 kron; e) je za poslednje leto plačal državni in občinski davak od najmanj 500 kron letnega dohodka na deželi in 800 kron v mestih.

Turška vlada hoče neki sama zaključiti tuje poštne urade, ako bi ti sami do 13. avgusta ne prenehali svojega poslovanja. Policijskemu komisarju države, prefektu Carigradskemu, generalnim guvernerjem v provincijah so se že poslali zato potrebni navodi. Ob jednem je pa Turčija s posebno okrožnico to naznanila vlastim.

Francoski časnik „Temps“ je izvedel, da se bode egiptovska konferenca jutri na nedolgočen čas odložila. Nemčija, Avstro-Ogerska, Rusija in Italija so neki pripravljene odstraniti vse sklepe o organizaciji egiptovskih financ, kateri bi imeli stalno veljavo. Te vlasti mislijo, da se konferenca ima samo omejiti na dovolitev razpisa novega posojila Egiptu in določiti budget za bodoče leto za to deželo.

Predsednikom meksikanske republike je izvoljen Porfirio Diaz.

Dopisi.

Iz Celjske okolice 22. julija. [Izv. dop.]

Danes smo imeli občinsko sejo; občinski tajnik Hofman in sluga Merjančnik sta suspendirana; jutri se začnejo volitve.

Kake vrste so naši nasprotniki, se vidi iz tega, da je bilo treba pomoči iskati pri namestnji, ki je ukazala našemu županu sejo sklicati, in posredovati je moral vladni komisar pri seji. Glejte, to je ravnopravnost, celi odbor sestoji iz naših, razun župana in Francketa, in nam 16 im ni bilo nič moči doseči, župan gospodaril je čisto po svojem, brigal se ni ne za postave in ne na sicer ne silne pritiske tukajšnjih oblastuj; seveda se ne sme misliti, da je župan Male Bog ve kaka glava, ne, navaden kmet, ki ne ve, kaj sploh to pomeni, kaj dela in kaj podpisuje, to je ta glava. Pa liberalne glave zamorejo vse doseči in tudi župana vzdrževati. Saj ne bodo dolgo več gospodarili dr. Glantschnigg et tuti quanti.

Tudi pri volitvah bode interveniral vladni komisar in nekaj žandarjev, ker pred bajoneti imajo znani Celjani respekt.

Iz Kranjskega okraja 21. julija. [Izv. dopis.] Dne 12. julija imelo je učitelstvo Kranjskega okraja redno letno skupščino v Kranji. Gospod nadzornik K. Pirker otvoril isto ob 10. uri s primernim pozdravom. Zapisnikarjema je predlagal g. Stanonik po dosedanjem običaji najmlajša učitelja gg. Frlana

in Gärtnerja, ki sta bila tudi izvoljena, akopram je g. Jelenec menil, da ni primerno zapisnikarjema voliti gospoda, ki sta prvokrat pri konferenci in je predlagal zato starejša učitelja gg. Stanonika in Kmeta, ki sta v parlamentarnih zadevah bolj izurjena; predlog vendar ni obveljal.

Nato je gosp. nadzornik naznanil spremembe učiteljstvu in s toplimi besedami spominjal se umrlega, vrliga tovariša g. Lovro Sadarja, bivšega nadučitelja v Loki, in pozval navzoče, da v znamenje sočutja s sedežev ustanejo, kar se je zgodilo.

Sledilo je poročilo gosp. nadzornika o nadzorovanji šol. O uspehu izrazil se je povoljno, v ostalem pa poudarjal posebno versko vzgojo.

Na vrsto so prišla poročila. Prvi je poročal gosp. Kuster nemški „O modernem času in njega znakih pri naši mladini“. Poročilo bilo je z občnim odobravanjem vsprejeto.

Drugo poročilo: „Pouk slovenskega pravopisja s posebnim ozirom na krajno narečje“ čital je gosp. Levičnik. V uvodu povedal je, da je že začetkom svojega učiteljstva močno pogrešal knjige, po kateri bi pravopisje poučeval. Zato si je sestavil sam pričujoče delce, katero je pa vendar le lokalne vrednosti, ker se ozira le na narečje domače vasi, vendar si po tem vzgledu lahko vsak učitelj sam osnuje jednak navod. Nato nam je pravil v mnogih §§, kaj je pravopisje, kdaj se pišejo velike začetne črke, kdaj se stavi pika ali vprašaj, kako se dele besede itd., vmes nam pa še v opazkah čital besede skoro vseh evropskih narodov in pravil, kako se pišejo. Vse poročilo vzbudilo je zlasti na levičnici mnogo veselosti. O sledeči debati omenil je najprej gosp. Kuster, da je bilo imenovano poročilo pravi ubožni list učiteljstvu, čemur so zlasti mlajši učitelji pritrdjevali. Vendar je gosp. Bernard oporekal meneč, da nam je gospod poročevalec s svojim poročilom hotel le pokazati, kako on praktično poučuje. Gospodu Pogačniku pa je bilo imenovano poročilo tako všeč, da je je stavil kar v jedno vrsto z najboljšimi dosedanjimi slov. slovniciami trdeč, da ako je to poročilo ubožni list, so vse dosedanje slovenske slovnice ubožni listi.

Tretje poročilo: „Slovnica v ljudski šoli“, katero je obravnaval g. Knific bilo je jako humoristično osnovano, vendar je bilo z zadovoljstvom vsprejeto.

Pri poročilu knjižničnega odbora naštel je načelnik gospod Pezdič knjige, katere je odbor mej letom nakupil in povedal, kako je z denarjem ravnal. Knjig, katere naj bi se prihodnje leto za okrajno učiteljsko knjižnico kupile, po dosedanjem običaji ni nasvetoval, ker je dosednji knjižnični odbor itak vse le po svoji glavi kupoval, zato tudi nasveta, naj se kupijo pedagoški klasiki in še nekoje druge pedagoške knjige ni priporočal, ker mu je baje nekaj ur prepozno došel; postavno pa se imajo taki nasveti 3 dni pred konferenco odboru poslati. Nato se oglasi g. Bregar in izrazi svoje začudenje, kako da načelnik baš ta š. tako dobro pozna, o onem pa nič ne ve, ki veleval, da ima odbor le nasvetovati, katere knjige naj se kupijo, sklepati pa ima jedino le konferenca, in omeni, da je bilo vse dosedanje postopanje nepostavno. Nato je g. predsednik dejal nasvet na glasovanje in sklenilo se je, da se imajo imenovane knjige kupiti. Pri volitvi novega odbora izvolil se je le mesto odstopivšega gospoda načelnika g. Gross. Drugi udje so ostali.

Za odposlanca v deželno učiteljsko konferenco predlagal je g. Stanonik gg. župana Vavkna in Levičnika. Ta predlog bil je po večini vsprejet. Nasproti glasovali so nekateri člani konference, ki so zahtevali volitev po listkih in bili načeloma proti volitvi „per acclamationem“.

Pri posamičnih nasvetih predlagal je gospod Knific resolucijo: Učiteljska konferenca naj izreče svoje obžalovanje, da mežnarji še po 10letnem obstanu dotične postave v šolskih poslopih stanujejo, in da šolske gosposke ne skrbijo zato, da bi se učiteljem pripravila primerna suha stanovanja. Konferenca je jednoglasno to času jako primerno resolucijo vsprejela.

Nato je predložil g. Jelenec dve peticiji na deželni zbor kranjski za funkcijske doklade voditeljem po jednorazrednicah in zboljšanje materialnega stanja učiteljem po mestih in trgih.

S tem je bil dnevni red dovršen in gospod predsednik sklenil je sejo s trikratnim „živio“ na presvitlega vladarja.

Akoprem je bila seja v primeri s prejšnjimi leti, ko se je vse jednoglasno odobrilo, kar je g.

Stanonik predlagal, burneja, ni bilo pa nasprotno pri obedu še nikdar tako živahno, kakor baš letos. Kajti mej tem, ko se je druga leta najlepša zabava, petje, popolnem pogrešalo, razveselili so nas pevci letos s prav lepimi zbori in pesnimi. Sploh se je pri obedu pokazalo, da je človek lahko „inimicus rei“, zato pa še vendar lahko ostane „amicus personae“.

Iz Reichenburga 21. julija. [Izv. dop.] S 15. dnem maja 1881 postal je naš trg unicum celega cesarstva, kajti naš krasno ležeči gorenji grad kupili so s Francoskega pobegli redovniki trapisti v deloma belih, deloma rujavih kutah*). Ker so vinčarijo pri svojem vinogradu v Sremiči povečali ter dokupili obširno Kuharjevo posestvo na Gorici z opekarno, sicer brez gozdov in vinogradov, za nekaj čez 7000 gld., in ker še mislijo baje kupiti Turnskemu gradu lastni mlin ob Brestanci pod gradom itd., znalo bi biti to znamenje, da se mislijo onde stalno naseliti. Kmalu po svojem prihodu priredili so si v graščinskem podstrešji spalnice od desek. V vsakej takej celici je na odru slamnica ter s slamo natlačena vajšnica in belo-volneni koc, na steni pa visi razpelo in podoba Matere božje. To je vse! Vsaki uhod je zagrnjen z debelo tkanino, nad uhom je ime dotičnega redovnika, katerih je sedaj že nad 50. — Tu spiyo oblečeni po zimi in po leti, a ob dveh po polnoči pozove jih zvonec k molitvi v zato začasno pripravljeno kapelo z dvema priprostima altarjema in takimi klopmi. Čez dan opravljajo delo doma, na vrtu, na travnikih, na polji, v vinogradih, sadunosnikih, pri čemer jim pomagata jedina služabnika, dva konjska hlapca. Njihova hrana, vsikdar brez mesa (izvzemši bolnike) je prav skromna, kakoršna je tudi njihova obednica. Iz svoje skledce vzame si vsak na svoj krožnik le toliko jedij, kolikor misli použiti, kajti ni dovoljeno krožnik nazaj v skledo spraznjevati. Taki nezbrzdani ostanki posameznikov razdele se mej reveže iz okolice in mej revne popotnike, katerih se povprek po 40—50 na dan v tem zasebnem samostanu oglasi, ki je tedaj pribežališče revnih in potrebnih. Da bi se le nikdar ne zlorabila ta gostoljubnost samostanska! — Pečejo le pšeničnik — prav okusen kruh.

Kmetijsko orodje se ne loči bistveno od našega samo mesto srpa rabijo pri žitu koso z dolgim zobom na kosišču, kateri zob prestreže bilke mej košnjo, da je vezatu delo polajšano. Štajerski „Gospodarski Glasnik“ pravi na str. 5. o rabi srpa ali kose pri spravljani sterni mej drugim to-le: Kosa opravi dva- do trikrat več, kakor srp. Delo torej manj stane; struščje je krajše in slame več, delo pa se urnejše vrši. Zato rabi kosa, kjer je dnina primeroma velika, na velikih kmetijah, kjer žanjic pomanjkuje in ob slabem vremenu, ko je dela preveč. — Govejo živino imajo prav lepo, katero so s Francoskega sebo pripeljali. Vole so v začetku upregali, kakor naši Korošci, namreč na čelo, in mesto biča imeli so (kakor slonski gonjači) dolgo palico z železno konico — drog za dreganje; — a sedaj se že poprijemajo pri nas navadnih teleg in biča. Jezik jim je zavezan, zato pa jih vidimo na potu k delu ali od dela drugega za drugim hoditi. Ker imajo v svoji sredini poleg navadnih delavcev tudi razne rokodelce, kakor krojače, čevljarje, coklarje, kolarje, kovače itd., še lekarno imajo lastno — in ker dobivajo potrebno blago v velikej množini večinoma iz inozemstva na pr. sukno, olje, sir itd. s Francoskega, moko iz Pešte itd., dajo tedaj našim doinarjem, rokodelcem, obrtnikom in kupcem le redkokedaj kaj malega zaslužiti, kar pa je pri prejšnjih posestnikih, bogatih plemenitaših, vsako leto nekaj tisočev iznašalo. No, kadar bodo začeli zidati novo cerkev in obzidje, kar baje nameravajo čez nekaj let storiti, potem zna priti nekaj njihovega denarja tudi mej domačine. Ako bi si pa hotel dragi „narodnik“ ovi samostan „Marije pomočnice“ znabiti osobno ogledati, tedaj se potrudi po lepo obraščnem griču do graščinskih durij, kjer te bo vratar brat Ambrož prav prijazno pozdravil, ter ti vse zanimivosti radovoljno razkazal; za take slučaje namreč mu je vez jezika odvzeta. Ako bi se v teku časa državna oblika na Francoskem spremeniti utegnila, potem bi znali ta kraj zopet zapustiti.

Vročina je bila že, zlasti predvčerajšnji dan, neznosna, zahtevala je celo jedno žrtv pri nas. V soboto popoldne vezal je snopje na polji nek 70letni težak, kar se zgrudi na tla in vkljub zmakanju z

*) Sedaj so trapisti tudi že na Kranjskem pod Kumbom; v „novi Avstriji“ pa so bili že prej naseljeni, namreč v Banjaluki.

vodo umrl je precej in obraz mu je zažrel. V noči od sobote na nedeljo pa se je Vsemogočni usmili čez razžarjeno zemljo, utrujenega kmetovalca in njega trpečo živino ter poslal nam pohlevnega dežja, ki je še včeraj jeden čas dobrodejno rosiljal, toliko, da se vsa narava okrepcano čuti. Ljudstvo je čez vse hvaležno za ta pravi blagoslov božji.

V takem žarečem poletju, kakeršno je letošnje, ve človek še le prav ceniti dobro pitno vodo, kakoršna je v resnici pri nas, in pa bistra kopališča, kakoršna so reka Sava in potoka Brestanca in Dolšca, v katerih je bilo vsaki dan zlasti proti večeru vse živo hladečih se kopalcev. Temu krepčilu se je potem nadaljna okrepcava pri kupici vina ali pa piva kaj dobro prilegala! Dobro, da smo tudi v tem menda na boljem, nego marsikateri večji in imenitnejši kraj, kajti imamo več dobrih in nekaj celo prav dobrih gostilnic, v katerih se dobi okusna hrana in snažno prenočišče. Ako bi pa hotel kdo dalje časa v Reichenburgu ostati, ter v svoji lastni sobi stanovati, ali se celo z rodbino semkaj v večje stanovanje preseliti, mu je tudi mogoče pri nas ustreči.

Sedaj se misli tukaj naseliti pooblaščenec lesnega trgovca, kateri bo nadzoroval posekanje Platinškega gozda, rezanje blodov smrekovih in bukovih in privažanje desek na Reichenburški kolodvor. Tržanu mehaniku g. Lenartu pa je le srečo voščiti k njegovej najnovejši stavbi v sredi trga; — za žage plačuje baje oni trgovec visoke najemnine. Vse to bi znalo dajati domačinom precej zaslužka. Bog daj! O jami za premog v Dolškem, kjer je bilo še pred nekimi leti tako živo, pa ni nič slišati, odkar jo je Dunajčan Drasche prodal. Konkurenca!

Baš zaradi preteče nadloge v vinogradih in vsakoletnih uim bilo bi ljudstvu želeti postranskega zaslužka, inace bo večinoma popolnoma ubožalo. Uboštvo pa je največja coklja napredku tako v gmotnem kakor v duševnem oziru

Trg, v katerem se je zadnja leta nekaj lepih novih hiš pozidalo in starih prenovilo, dobil je lanskó jesen žandarmerijsko postajo, česar smo že težko pričakovali, kajti v Reichenburgu križajo se ceste na vse strani, najbližjo žandarmerijo pa smo imeli v Sevnici, t. j. 3 ure od tod. Ponočni čuvaj, ki zna tako lepo po domače ure klicati, pa je pred par leti žalibože umolknil. Dobro bi bilo, ko bi se našlo zopet nekaj mazila iz občinske blagajnice za njegovo starikavo grlo. H koncu naj mi še bode dovoljeno omeniti, da so bili v tem letu javno odlikovani 3 Reichenburški rojaki: p. n. gg. dr. Fran Radaj, c. kr. bilježnik in deželni poslanec v Mariboru, Martin Ivanc, župnik in dekan v Šmarji pri Jelšah, in Ivan Krajnc, umirovljeni Mariborski učitelj. To naj služi mlademu naraščanju, katerega ni baš malo, in ki se v obče častno vede, deloma celo že odlikuje, v spodbujajo.

F. J.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) G. Anton Ukmar, kurat pri Kanalu dobil je za mnogoletno zaslužno delovanje zlati zaslužni križec s krono.

— (Imenovanje.) Gosp. Fran Hubad, profesor in začasni vodja deželne podgimnazije na Ptuiju imenovan je profesorjem na prvej državnej gimnaziji v Gradcu.

— (Jurčičevih zbranih spisov) izšel je ravnokar III. zvezek. Pripovedni spisi. Vsebina: Domen. — Jurij Kobilica. — Dva prijatelja. — Vrban Smukova ženitev. — Golida. — Kozlovski sodba v Višnji Gori. Cena 70 kr. Vezan v posebno krasne platnice z utisneno zlato podobo Jurčičeve 1 gld. 20 kr. Več o tej prelepi knjigi prihodnjič.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje število „Slovenca“ zaplenilo je c. kr. državno pravdnštvo zaradi dopisa „Z Goriškega 17. julija. (Naši voditelji in razžaljeni narod.)“

— (Učiteljsko društvo v Šmarji pri Jelšah) obhaja 7. avgusta t. l. spomenico svojega desetletnega obstanka.

— (Za železnico Spielfeld-Radgona) objavlja Wiener-Zeitung koncesijsko pismo z dne 2. junija in pogoje, po katerih bode tir tej progi 1.435 m, širok, voznja samo po dnevu, največja brzina pa 25 kilometrov v eni uri. Proga bode 31 kilometrov dolga, jednotirna. Južna železnica je zavezana, dodelati to lokalno progo najkasneje do 1. julija 1885.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Iz Sevnice 23. julija. Pogreb pokojnega A. Lenčeka bil veličasten. Od Blance do

Rajhenburga je šolska mladež in obilo ljudstva ter mnogi prijatelji in čestilci s Štajerskega in Kranjskega spremilo sprevod. Po končanih cerkvenih obredih slavil je državni poslanec gosp. dr. Vošnjak izgledno delovanje pokojnega prijatelja.

Levov 23. julija. Državni pravdnik Mehoffler nekrivim spoznan.

Toulon 22. julija. Včeraj čez dan 14, v Marseille-u 11, v Arles-u 8 oseb za kolero umrlo.

Berolin 23. julija. Cesarjevič in cesarjevičinja s princesinjami odpotovala na Angleško.

Razne vesti.

* (Letošnja povodenj po Galiciji) je v 34 okrajih naredila 350 000 gld. škodo, od katerih pripada 100.000 gld. samo na poškodbo cest. Deželni odbor poslal je cesarskemu namestniku spomenico za državno podporo.

* (Irredentovec.) Iz Tridenta se poroča: Zadnji petek so na kolodvoru Ala prijeli irredentovca Gerlonija. Ta, rojen v laških Tirolah, živi zdaj v Milanu in je kot predsednik tamošnjega društva poslal o priliki smrti pesnika Pratijskega spomenico Tečiju v Rim. Za to spomenico pa, v kateri se govori, da želé laški domoljubi najprvo si Trident prisvojiti, je zvedela policija. Gerloni se bo imel zagovarjati zaradi zločina veleizdaje.

* (Pisatelj — minister.) V srbskem Banatu rojen srbski pisatelj Lazar Kostić je imenovan ministrom za uk in bogocastje v Črni gori. Kostić je mož velike zmožnosti in izredno izobražen. Šolal se je na višji Dunajski šoli. Nazadnje je uredoval in izdajal v Belemgradu časopis „Nezavisnost“, dokler ga ni kralj Milan radi presilne opozicije iz dežele iztiril. Kakor vidimo, zbirajo se vse boljše srbsko-narodne moči okoli črnogorskega kneza.

* (Posnemanja vredno.) Kraljeva bavarska deželna sodnja v Landau (Pfalz) je vinskega kupca in graščaka Josipa Kerna v Rošhabu zaradi ponarejanja vina obsodila v denarno globo 1500 mark oziroma 150 dnij v zapor in zaradi prodaje ponarejenega vina v 10 slučajih v globo 50 mark ali 5 dnij v zapor. Razun tega mora kaznenec tudi vse sodnijske stroške plačati.

* (Nemška previdnost.) Iz Bavarskega se piše 18. t. m.: Že več nemških listov je prineslo oklice, katerega je razglasil nek okrajni urad zaradi kolere. Peti člen tega razglasa se kaj čudno glasi: „Za potrebno število krst še nismo poskrbeli, a vendar je treba na to gledati, da se iztelovatelji krst že zdaj z lesom dobro založe.“ Ta nemška previdnost nas spomina na brzojavno župana, kateri je ministru brzojavil, da je vse pripravljeno za kolero in da samo še te prikažejo. Zdaj se lahko nemški mizarji založijo z lesom in svoje krste kot sešeno zdrave povečajo.

* (Rabelj na potovanji.) V Atenah izhajajoč list „Stoa“ poroča, da je grška vlada vojnu parobrodu „Paralos“ dala ukaz, odpluti v Nauplijo, vsprejeti ondu stanujočega rablja z morilnim strojem (giljotino) in vojaki vred in potovati po kraljestvu izvršujoč službeni posel. Na Grškem ne usmrte precej po potrjenj obsodbi na smrt obsojenih, ampak jih zapro po ob morji ležečih mestih, da čakajo ondu smrti, katere jih meseca julija vsakega leta kosi. Tako prihrani grška vlada velike stroške, katere bi sprotno usmrtenje vsacega posamičnega smrti zapalega kaznenca po samo jednom rablju v vsej deželi prouzročilo. Ko je pred nekaj leti Grška razpisala službo rablja in se nikdo nglasil za njo, je vlada jednega v smrt obsojenega Grka pomislila in mu podelila službo rablja za vse grško kraljestvo. Da pa ta ne uide in vlade ne pripravi v zadrego, — ga imajo celo leto v Naupliji zaprtega. Meseca julija vsakega leta pa potuje na parniku s spremstvom vojakov po službenih opravilih preko vseh pri morji ležečih mest, kjer čakajo nesrečni Grki svoje smrti.

Dobro mazilo. Vsakršno unetje, trganje po udih, otrpnenje itd. uspešno ozdravi Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. Cena steklenici z navodom vred 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom 7 (690-7)

Zahvala.

Najiskrenejšo zahvalo izrekam vsem onim, ki so se slavnostnega odkritja spominske plošče 13. t. m. udeležili. Prav posebno pa se zahvaljujem visokorodnim gospodom: c. kr. dvornemu svetniku grofu Chorinskemu, deželnemu glavarju grofu Thurn-u za udeležbo in govore, c. kr. okr. glavarju Mahkot-u za prelepi slavnostni govor, vladnemu svetniku pl. Wurzbach-u, tajniku deželnega predsedništva vitezu Schwarz-u, prečast. duhovščini sv. Petra, gospodom državnim in deželnim poslancem, društvom, ki so se slavnosti udeležile s svojimi zastavami: Ljubljanskemu „Sokolu“, veteranskemu društvu in pevskega zboru Ljubljanske Citalnice, ki je vse navzoče očaral s prelepim petjem, in vsem onim, ki so v tako ogromnem številu k povečevanju slavnosti pripomogli. Živili vsi udeležniki!

V Vodmatu, dne 19. julija 1884.

Martin Baydek,
župan.

Poslano.

Gospodom dopisnikom iz Cola P., Z., Ž., in njih vodji L. in menda tudi S.!

Gradiva dovelj za odgovor na Vaš surovi napad na mojo osebo v „Slovenskem Narodu“ od 14. t. m. Menda zato bruhate in grizete okolo sebe, ker niste še dobili občinskega krmla v roke; le potrpite, pride gotovo jedno in drugo, samo bati se je, da bi Vaša zvezda ne očrnela; ne ustrašite se pa vendar ne preveč. Bog varuj, da bi jo prej popihali, kakor bode ajdovica zrela.

Andrej Rovar,

(456) župan in blagajnik bralnega društva.

Tujci:

dne 20. julija.

Evropa: Brodbek iz Reke. — Simič iz Karlobaja. — Hkrbich iz Diuchrima.

Pri Slonu: pl. Podhagsky z Dunaja. — Dr. Lucardelli iz Trsta.

Pri Malici: Plank z Dunaja. — Diumer iz Trsta.

Pri Polak z Dunaja.

Pri avstrijskem cesarju: Sirknik iz Gradca. — Moser z Dunaja. — Sterbenc iz Železnikov. — Böhm iz Sent Jurja.

Umrli so v Ljubljani:

18. julija: Helena Alič, delavčeva žena, 39 let, Sv. Petra cesta št. 70, za solnčarico.

19. julija: Marija Colloretto, šivilja, 48 let, Stari trg št. 28, za jetiko. — Bruno Zenari, ekskomptne banke vodjev sin, 5 let, Fran Josipa cesta št. 9, za davico. — Antonija Kurent, šivilja, 19 let, Ulice na grad št. 2, za jetiko.

V deželnej bolnici:

18. julija: Franciška Rub, gostija, 60 let, za starostjo.

— Meta Sešek, gostija, 65 let, za plućnico.

19. julija: Anton Pajk, gostac, 77 let, za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. julija	7. zjutraj	735.12 mm.	+ 12.2°C	sl. vzh.	obl.	0-20 mm.
	2. pop.	733.60 mm.	+ 22.6°C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	736.88 mm.	+ 17.6°C	brevz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura + 17.5°, za 2.1° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 23. julija t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	53
Ječmen	4	55
Oves,	3	25
Ajda,	5	69
Proso,	6	34
Koruzna,	5	60
Leča	8	—
Grah	8	—
Fizol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	3	—
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	80
Speh frišen	—	60
„ povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	64
Telečje	—	50
Svinjsko	—	68
Koštunovo	—	40
Kokoš	—	40
Golob	—	17
Seno, 100 kilogramov	1	96
Slama,	1	78
Drva, arda, 4 kv. metre	7	20
„ mehka, „	4	50

Dunajska borza

dne 23. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	75	kr.
Srebrna renta	81	65	„
Zlata renta	130	40	„
5% mat. renta	—	—	„
Akcijske narodne banke	856	—	„
Kreditne akcije	303	10	„
London	21	75	„
Srebro	—	—	„
Napoli	—	67	„
C. kr. cekini	—	75	„
Nemške marke	—	55	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	168	„
4% avstr. zlata renta davka prosta	103	30	„
Ogrska zlata renta 4%	122	20	„
„ 5%	91	40	„
„ papirna renta 5%	88	60	„
5% štajerske zemljiš. od. ez. oblig.	104	50	„
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	115	„
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	20	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	35	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75	„
Kreditne srečke	100 gld.	176	„
Rudolfove srečke	10	19	„
Akcijske anglo-avstr. banke	120	108	„
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	213	„

Japonska velikanska ajda

prava in naravnost došla, je letos po 22 kr. kg., kdor je več vzame, še ceneji. Za zanesljivo kaljivost se garantira.

J. R. Paulin v Ljubljani, (446-4)

zaloga špecerijskega blaga, „pri voglu“.

Štacuna v najem.

Zaradi spremena stanu daje se v Črnomlju na Dolenskem štacuna s specerijskim blagom za več časa v najem. Štacuna je prostorna in na glavnem trgu, na zelo pripravnem prostoru. Odda se štacuna z vsem blagom vred ali pa le s potrebno štacunsko pripravo. Najemščina od štacune in stanovanja je 300 gld. na leto. Natančnejše najemne pogodbe za štacuno z blagom vred ali le s potrebno opravo in koliko se prevede na leto, zve se pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (457-1)

Podpisani priporočuje svojo dobro

gostilno v Sori

hiš. števil. 9.

v katerej toči dobro pivo in dolenska vina liter po 28, 32 in 40 kr. ter prosekcar po 52 kr. Ima tudi dobre in okusne gorke in mrzle jedi za vsako gospodo.

Henrik Kofou,

(453-2) gostilničar.

Umetne

(32-54)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckjevega mostu. I. nadstropje.

Jordan-ovo

zdravilo za kurja očesa

priporoča se vsem, ki trpijo na tem, najtoplejše, ker vsako še tako ukorenineno zlo absolutno in brez bolečin ozdravi in se plača le vseh.

Cena polovici steklenice 25 kr., celi steklenici 50 kr.

Andr. Jordan-ova

droguerija v Chrudimu.

Po pošti 10 kr. več za poštno marko.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu lekarji Jul. pl. Trnkoczy-jl. (439-5)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdlorh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za nižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.
II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.
VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Riviere, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.
Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija. „Britannia“, 4200 „ — — — — — 25 kr.

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILJO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta. Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenal e Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na „Emiliano“ Ant. Poglajen, generalni agent. (444-9)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.